

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בשטר כיצד? כתב לו על הנזיר או על החרס אע"פ שאין בו שוה פרוטה בתך מקודשת לי, בתך מאורסת לי, בתך לי לאינתו - הרי זו מקודשת.	ת"ר:											ט
הא לא דמי האי שטרא לשטר זביני, התם מוכר כותב לו שדי מכורה לך, הכא בעל כותב בתך מקודשת לי	מתקוף לה ר' זירא בר ממל:											ט
התם מעניינא דקרא, והכא מעניינא דקרא, התם כתיב: (ויקרא כה) ומכר מאחוזתו, במוכר תלה רחמנא, הכא כתיב: (דברים כב) כי יקח, בבעל תלה רחמנא	רבא:											ט
התם נמי כתיב: (ירמיהו לב) שדות בכסף יקנו												ט
קרי ביה יקנו.												ט
מאי טעמא קרית ביה יקנו? משום דכתיב ומכר, ה"נ קרי ביה כי יקח, דכתיב: (דברים כב) את בתי נתתי לאיש הזה												ט
הלכתא נינהו, ואסמיניהו רבנן אקראי.	אלא אמר רבא:											ט
ואיבעית אימא, התם נמי כתיב: (ירמיהו לב) ואקח את ספר המקנה.												ט
כתב לו על הנזיר או על החרס אע"פ שאין בו שוה פרוטה בתך מקודשת לי, בתך מאורסת לי, בתך לי לאינתו, בין ע"י אביה בין ע"י עצמה - מקודשת, מדעתו - והוא שלא בגרה	רבא אמר רב נחמן:											ט
כתב לה על הנזיר או על החרס אע"פ שאין בו שוה פרוטה הרי את מקודשת לי, הרי את לי לאינתו, הרי את מאורסת לי - מקודשת, בין ע"י אביה בין ע"י עצמה, מדעתה - והוא שבגרה.												ט
שטר אירוסין שכתבו שלא לשמה, מהו? הויות ליציאות מקשינן, מה יציאה בעינן לשמה, אף הווייה בעינן לשמה, או דלמא הויות להדדי מקשינן, מה הווייה דכסף לא בעינן לשמה, אף הווייה דשטר לא בעינן לשמה?	בעי ר' שמעון בן לקיש:											ט
בטר דבעיא הדר פשטה: הווייה ליציאה מקשינן, דאמר קרא: (דברים כד) ויצאה והיתה.	[ר' שמעון בן לקיש]											ט
כתבו לשמה ושלא מדעתה - רבא ורבינא אמרי: מקודשת	איתמר: [רבא ורבינא]											ט
אינה מקודשת.	רב פפא ורב שרביא:											ט
אימא טעמא דידהו, ואימא טעמא דידל אימא טעמא דידהו: דכתיב ויצאה והיתה, מקיש הווייה ליציאה, מה יציאה לשמה ושלא מדעתה, אף הווייה נמי לשמה ושלא מדעתה ואימא טעמא דידו: ויצאה והיתה, מקיש הווייה ליציאה, מה יציאה בעינן דעת מקנה, אף הווייה בעינן דעת מקנה.	רב פפא:											ט
אין כותבין שטרי אירוסין ונשואין אלא מדעת שניהן	מיתיבי:											ט
מאי לאו שטרי אירוסין ונשואין ממש												ט
לא, שטרי פסיקתא וכדרב גידל אמר רב												ט
כמה אתה נותן לבנך? כך וכך, לבתך? כך וכך, עמדו וקדשו - קנו, הן הן הדברים הנקנים באמירה.	דאמר רב גידל אמר רב:											ט
ובביאה.												ט
מנא לן?												ט
דאמר קרא: (דברים כב) בעולת בעל, מלמד, שנעשה לה בעל על ידי בעילה.	ר' אבהו א"ר יוחנן:											ט
כעורה זו ששנה רבי:	ר' זירא לר' אבהו, ואמרי לה ר"ל לרבי יוחנן:											ט
(דברים כד) ובעלה - מלמד שנקנית בביאה	[רבי]											ט
אי מהתם, הוה אמינא עד דמקדש והדר בעיל, קמ"ל.												ט
אם כן, נערה המאורסה דאמר רחמנא בסקילה, היכי משכחת לה? אי דאקדיש והדר בעיל, בעולה היא, אי דאקדיש ולא בעיל, לאו כלום הוא	מתקוף לה ר' אבא בר ממל:											ט
משכחת לה, כגון שבא עליה ארוס שלא כדרכה.	רבנן קמיה דאביי:											ט
עד כאן לא פליגי רבי ורבנן - אלא באהור, אבל בעל, דברי הכל אם בא עליה שלא כדרכה - עשאה בעולה.	א"ל אביי:											ט

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	כ	י	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
מאי היא?											ט
באו עליה י' אנשים ועדיין היא בתולה - כולן בסקילה	! דתניא: [רבנן]	■	◆								ט
אומר אני: הראשון בסקילה, וכולן בחנק.	! רבי:	■	◆								ט
משכחת לה כגון שקדשה בשטר, הואיל וגומר ומוציא - גומר ומכניס.	רב נחמן בר יצחק:					!					ט
ור' יוחנן, האי ובעלה מאי עביד ליה?								ז			ט
ההוא מיבעי ליה: זו נקנית בביאה, ואין אמה העבריה נקנית בביאה, ס"ד אמינא תיתי בק"ו מיבמה: ומה יבמה שאין נקנית בכסף - נקנית בביאה, זו שנקנית בכסף - אינו דין שנקנית בביאה.										!	ט
מה ליבמה שכן זקוקה ועומדת								ז			ט
ס"ד אמינא, הואיל וכתב (שמות כא) אם אחרת יקח לו, הקישה הכתוב לאחרת, מה אחרת מיקניא בביאה, אף אמה העבריה מיקניא בביאה, קמ"ל.										!	ט
ורבי האי סברא מנא ליה?								ז			ט
א"כ, לכתוב רחמנא ובעל, מאי ובעלה? שמע מינה תרתי.										!	ט
ולרבא דאמר:								ז			ט
(דברים כד) כי יקח איש אשה ובעלה קידושין המסורין לביאה הוו קידושין, קידושין שאין מסורין לביאה לא הוו קידושין	בר אהינא אסברה ליה:	■	ז								ט
מאי איכא למימר?								ז			ט
אם כן, נכתוב קרא או בעלה, מאי ובעלה? שמע מינה כולהו.										!	ט
ורבי, האי בעולת בעל מאי עביד ליה?										ז	ט
האי מיבעי ליה: בעל עושה אותה בעולה שלא כדרכה, ואין אחר עושה אותה בעולה שלא כדרכה.	[רבי]									!	ט
ומי אית ליה לרבי האי סברא?								ז			ט
באו עליה י' אנשים ועדיין היא בתולה - כולם בסקילה	◆ והתניא: [רבנן]	■	◆					ז			ט
אומר אני: הראשון בסקילה, וכולם בחנק	◆ רבי:	■	◆					ז			ט
מודה רבי לענין קנס, דכולהו משלמי.	רבי זירא:									!	י
מאי שנא מקטלא?								ז			י
שאני התם, דאמר קרא (דברים כב) ומת האיש אשר שכב עמה לבדו.										!	י
ורבנן, האי לבדו מאי עבדי ליה?								ז			י
מיבעי להו לכדתני:	[רבנן]									!	י
(דברים כב) ומתו גם שניהם - עד שיהיו שוין כאחד, דברי ר' אושעיא	[ר' אושעיא]									!	י
ומת האיש אשר שכב עמה לבדו.	רבי יונתן:									!	י
ורבי יוחנן האי סברא מנא ליה?								ז			י
אם כן, נכתוב קרא בעולת איש, מאי בעולת בעל? ש"מ תרתי.	[רבי יוחנן]									!	י
תחילת ביאה קונה, או סוף ביאה קונה?	איבעיא להו:										י
נפקא מינה?										ז	י
כגון שהערה בה, ופשטה ידה וקבלה קדושין מאחר										!	י
אי נמי, לכהן גדול דקא קני בתולה בביאה										!	י
מאי?											י

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כל הבעל - דעתו על גמר ביאה.	אמימר משמיה דרבא:										!	◇	
ביאה, נשואין עושה או אירוסין עושה?	איבעיא להו:										^	◇	
נפקא מינה?											ז		
ליורשה וליטמא לה ולהפר נדריה, אי אמרת נשואין עושה, יורשה ומיטמא לה ומיפר נדריה, ואי אמרת אירוסין עושה, אינו יורשה ואינו מיטמא לה ואינו מיפר נדריה											!	◇	
מאי?											^		
האב זכאי בבתו בקדושה - בכסף, בשטר, ובביאה, וזכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה, ומקבל את גיטה, ואינו אוכל פירות בחייה נישאת, יתר עליו הבעל - שאוכל פירות בחייה	אביי, ת"ש:										⚡	◇	
קתני ביאה וקתני נישאת.											ז		
כי קתני - נישאת - אשאר.											!	◇	
בת שלש שנים ויום אחד מתקדשת בביאה, ואם בא עליה יבם - קנאה, וחייבין עליה משום אשת איש, ומטמאה את בועלה לטמא משכב תחתון כעליון, ואם נישאת לכהן - אוכלת בתרומה, ואם בא עליה אחד מכל עריות שבתורה - מומתין על ידה והיא פטורה, ואם בא עליה אחד מן הפסולין - פסלה מן הכהונה	רבא, תא שמע:										⚡	◇	
קתני ביאה וקתני נישאת.											ז		
הכי קאמר: אי הני נשואין דכהן נינהו - אוכלת בתרומה.											!	◇	
שמעתי עליך, שאתה אומר ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה.	תא שמע, וכבר שלח יוחנן בן בג בג אצל רבי יהודה בן בתירה לנציבין:										ז	○	◇
ואתה אי אתה אומר כן? מוחזקני כך שאתה בקי בחדרי תורה, לדרוש בקל וחומר אי אתה יודע? ומה שפחה כנענית שאין ביאתה מאכילתה בתרומה - כספה מאכילתה בתרומה, זו שביאתה מאכילתה בתרומה - אינו דין שכספה מאכילתה בתרומה אבל מה אעשה, שהרי אמרו חכמים: אין ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה.	שלח לו: [רבי יהודה בן בתירה]										!	○	◇
היכי דמי?											^	◇	
אי בביאה שעל ידי חופה, וכסף שעל ידי חופה											!	◇	
בתרויהו מיכל אכלה											ז	◇	
ואלא בביאה שעל ידי חופה, וכסף שלא על ידי חופה											!	◇	
הכא תרתי והכא חדא											ז	◇	
אלא לאו בביאה שלא על ידי חופה, וכסף שלא על ידי חופה											!	◇	
אי אמרת בשלמא נשואין עושה, משום הכי פשיטא ליה, דאלימא לה ביאה מכסף, אלא אי אמרת קדושין עושה, מאי שנא הכא דפשיטא ליה, ומאי שנא הכא דמספקא ליה?											ז	◇	
לעולם אימא לך: בביאה שעל ידי חופה, וכסף שלא ע"י חופה, ודקאמרת הכא תרתי והכא חדא, קל וחומר מיהא איתיה, והכי שלח ליה:	רב נחמן בר יצחק:										!	◇	
ומה שפחה כנענית שאין ביאתה מאכילתה בתרומה אפילו על ידי חופה - כספה מאכילתה בלא חופה, זו שביאתה מאכילתה בתרומה על ידי חופה - אינו דין שכספה מאכילתה בתרומה בלא חופה אבל מה אעשה, שהרי אמרו חכמים: אין ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה משום דעולא.	[רבי יהודה בן בתירה]										!	◇	
ובן בג בג?											ז	◇	
גבי שפחה כנענית לא שייר בקנינה, הכא שייר בקנינה.											!	◇	
מדאורייתא מיפשט פשיטא ליה דאכלה, ומדרבנן הוא דשלח ליה, והכי שלח ליה:	רבינא:										!	◇	
שמעתי עליך, שאתה אומר ארוסה בת ישראל אוכלת בתרומה, ולא חיישת לסימפון.	[יוחנן בן בג בג רבי יהודה בן בתירה]										ז	○	!
ואתה אי אתה אומר כן? מוחזקני כך שאתה בקי בחדרי תורה, לדרוש בקל וחומר אי אתה יודע? ומה שפחה כנענית שאין ביאתה מאכילתה בתרומה - כספה מאכילתה בתרומה, ולא חיישין לסימפון, זו שביאתה מאכילתה בתרומה - אינו דין שכספה מאכילתה בתרומה, ולא ניהוש לסימפון אבל מה אעשה, שהרי אמרו חכמים: ארוסה בת ישראל אינה אוכלת בתרומה עד שתכנס לחופה משום דעולא.	שלח ליה: [רבי יהודה בן בתירה]										!	○	!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
---	---

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ובן בג בג?											◊	יא.
סימפון בעבדים לית ליה											◊	יא.
אי מומין שבגלוי הוא										!		יא.
הא קא חזי ליה										!		יא.
אי משום מומין שבסתר										!		יא.
מאי נפקא ליה מיניה? למלאכה קא בעי ליה, לא איכפת ליה,										!		יא.
נמצא גנב או קוביוסטוס										!		יא.
הגיעו, מאי אמרת? לסטים מזויין או נכתב למלכות, הנהו קלא אית להו.										!		יא.
מכדי בין למר ובין למר לא אכלה, מאי בינייהו?											◊	יא.
איכא בינייהו: קיבל, מסר, והלך.											◊	יא.
בכסף - ב"ש אומרים: בדינר וכו'.	[ב"ש]											יא.
מאי טעמייהו דב"ש?											▲	יא.
שכן אשה מקפדת על עצמה ואין מתקדשת בפחות מדינר.	רבי זירא:										!	יא.
אלא מעתה, כגון בנתיה דר' ינאי, דקפדן אנפשייהו ולא מקדשי בפחות מטרקבא דדינרי, הכי נמי דאי פשטה ידה וקבלה חד זוזא מאחר, הכי נמי דלא הוו קדושין	אמר ליה אביי:										!	יא.
פשטה ידה וקבלה לא קאמינא, כי קאמינא. דקדשה בליליא אי נמי, דשויה שליה.	א"ל: [רבי זירא]										!	יא.
טעמייהו דבית שמאי - כדרב יהודה אמר רב אסי	רב יוסף:										!	יא.
כל כסף האמור בתורה - כסף צורי, וכל דבריהם - כסף מדינה.	דאמר רב יהודה אמר רב אסי:										!	יא.
כל כסף האמור בתורה - כסף צורי, ושל דבריהם - כסף מדינה.	גופא, אמר רב יהודה אמר רב אסי:										!	יא.
וכללא הוא? והרי טענה, דכתיב: (שמות כב) כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמור											!	יא.
שבועת הדיינין, הטענה - שתי כסף, וההודאה - שוה פרוטה	ותנן:										!	יא.
התם דומיא דכלים, מה כלים שנים, אף כסף שנים, ומה כסף דבר חשוב, אף כלים דבר חשוב.											!	יא.
והרי מעשר, דכתיב: (דברים יד) וצרת הכסף בידך											!	יא.
הפורט סלע ממעות מעשר שני	ותנן:										!	יא.
כסף הכסף - ריבה.											!	יא.
והרי הקדש, דכתיב: ונתן הכסף וקם לו											!	יא.
הקדש שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה - מחולל	ואמר שמואל:										!	יא.
התם נמי כסף כסף יליף ממעשר.											!	יא.
והרי קידושי אשה, דכתיב: (דברים כד) כי יקח איש אשה ובעלה, וגמר קיחה (בראשית כג) קיחה משדה עפרון											!	יא.
בפרוטה ובשוה פרוטה	ותנן בית הלל:										!	יא.
נימא, רב אסי דאמר כבית שמאי											!	יא.
אלא אי איתמר הכי איתמר:											!	יא.
כל כסף קצוב האמור בתורה - כסף צורי, ושל דבריהם - כסף מדינה.	רב יהודה אמר רב אסי:										!	יא.
מאי קמ"ל?											!	יא.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
חמש סלעים של בן, שלשים של עבד, חמשים של אונס ושל מפתה, מאה של מוציא שם רע - כולם בשקל הקודש במנה צורי	תנינא:								⚡		◇	יא:
ושל דבריהם כסף מדינה איצטריכא ליה דלא תנן									!		◇	יא:
התוקע לחבירו נותן לו סלע	דתניא:								!			יא:
ולא תימא מאי סלע? ארבע זוזי, אלא מאי סלע? פלגא דזוזא, דעבידי אינשי דקרו לפלגא דזוזא איסתירא.									!			יא:
טעמיהו דבית שמאי - כדחזיקה	רבי שמעון בן לקיש:								!		◇	יא:
אמר קרא (שמות כא) והפדה, מלמד, שמגרעת מפדיונה ויוצאה:	דאמר חזקיה:								!		◇	יא:
אי אמרת בשלמא דיהב לה דנר, היינו דמגרעה ואולה עד פרוטה, אלא אי אמרת דיהב לה פרוטה, מפרוטה מי מגרעה									!			יא:
ודלמא ה"ק רחמנא: היכא דיהב לה דנר - תיגרע עד פרוטה, היכא דיהב לה פרוטה - לא תיגרע כלל									⚡			יא:
לא ס"ד, דומיא דייעוד, מה ייעוד, אע"ג דאי בעי מייעד ואי בעי לא מייעד, כל היכא דלא מצי מייעד לא הוה זבינא זביני, ה"ל כל היכא דלא מצי מיגרעא לא הוה זבינא זביני.									!			יב:
וקידושי אשה לב"ש נפקא להו מאמה העבריה, מה אמה העבריה בפרוטה לא מקניא, אף אשה בפרוטה לא מיקדשא.	[חזקיה]								!		◇	יב:
ואימא: פלגא דדינך ואימא: שתי פרוטות									⚡			יב:
כיון דאפיקתיה מפרוטה אוקמה אדינר.									!			יב:
היינו טעמא דב"ש, שלא יהו בנות ישראל כהפקר.	רבא:								!		◇	יב:
בפרוטה.	וב"ה אומרים:										■	יב:
פרוטה כל דהו	סבר רב יוסף למימר:										◇	יב:
והא עלה קתני: כמה היא פרוטה? אחד משמנה באיסר האיטלקי	א"ל אביי:								⚡		◇	יב:
וכ"ת, ה"מ בדורו של משה, אבל הכא כדחשבה להו לאינשי									!			יב:
שיער רבי סימאי בדורו, כמה היא פרוטה? אחד משמנה באיסר האיטלקי	והא כי אתא רב דימי אמר:								⚡		◇	יב:
רבי דוסתאי ורבי ינאי ורבי אושעיא שיערו, כמה הוי פרוטה? אחד מששה באיסר האיטלקי	וכי אתא רבין אמר:								⚡		◇	יב:
אי הכי, היינו דתנינא: צא וחשוב כמה פרוטות בשני סלעים? יותר מאלפים	א"ל רב יוסף:								⚡		◇	יב:
השתא אלפים לא הויין, יתר מאלפים קרי להו?									⚡		◇	יב:
אנא תנינא לה: קרוב לאלפים.	אמר להו ההוא סבא:								!		◇	יב:
סוף סוף, אלפא וחמש מאה ותלתין ושיתא הוא דהויין									⚡			יב:
כיון דנפקא להו מפלגא, קרוב לאלפים קרי ליה.									!		◇	יב:
שיער ר' סימאי בדורו, כמה היא פרוטה? אחד משמנה באיסר האיטלקי	גופא, כי אתא רב דימי אמר:										◇	יב:
שיערו ר' דוסתאי ורבי ינאי ור' אושעיא, כמה היא פרוטה? אחד מששה באיסר האיטלקי.	וכי אתא רבין אמר:										◇	יב:
נימא את רובין בפלוגתא דהני תנאי קא מיפלגיתו	אביי לרב דימי:								⚡		◇	יב:
פרוטה שאמרו חכמים - אחד משמנה באיסר האיטלקי, שש מעה כסף - דינר, מעה - שני פונדיונין, פונדיון - שני איסרין, איסר - שני מוסמיסים, מסמס - שני קונטרונקין קונטרנק - שתי פרוטות, נמצא פרוטה - אחת משמנה באיסר האיטלקי	דתניא: [ת"ק]								⚡		◇	יב:
שלשה הדרסין למעה, שני הנצין להדרים, שני שמנין להנץ, ב' פרוטות לשמין, נמצא פרוטה - אחת מששה באיסר האיטלקי	רבן שמעון בן גמליאל:								⚡		◇	יב:
לימא, דמר אמר כת"ק, ורבין דאמר כרשב"ג									⚡			יב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-</p>
--	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בין דידי ובין רבין אליבא דת"ק, ולא קשיא: הא דאיקור איסורי, הא דזול איסורי הא דאיקור איסורי - קום עשרים וארבע בזווא, הא דזול - קום תלתין ותריין בזווא.	א"ל: [רב דימי]										!	◇
קידשה בתמרה, אפילו עומד כור תמרים בדינר - מקודשת, חיישנן שמא שוה פרוטה במדי.	שמואל:										■	◇
בפרוטה ובשוה פרוטה.	והא אנן תנו, ב"ה:										■	◇
לא קשיא: הא בקידושי ודאי, הא בקידושי ספק.											!	◇
ההוא גברא דאקדיש בזווא דאורדי, יתיב רב שימי בר חייה קמיה דרב וקא מעיין בה, אי אית בה שוה פרוטה - אין, אין לא - לא.	[רב שימי בר חייה]										○	◇
ואי לית בה שוה פרוטה - לא?											?	
חיישנן	והאמר שמואל:										■	◇
לא קשיא: הא בקידושי ודאי, הא בקידושי ספק.											!	◇
ההוא גברא דאקדיש באבנא דכוחלא, יתיב רב חסדא וקא משער ליה, אי אית ביה שוה פרוטה - אין, ואי לא - לא. ואי לית ביה שוה פרוטה - לא?	[רב חסדא]										○	◇
חיישנן	והא אמר שמואל:										■	◇
רב חסדא לא סבר ליה דשמואל.											!	
והא ההוא יומא דקדשה הוה ביה שוה פרוטה	אמרה ליה אימיה:										?	◇
לאו כל כמינך דאסרת לה אבתרא, לאו היינו דיהודית דביתהו דרבי חייה, דהוית לה צער לידה, אמרה ליה, אמרה לי אם: קיבל ביך אבוך קידושי כי זותרת אמר לה: לאו כל כמינך דאימך דאסרת ליך עילווי.	אמר לה: [רב חסדא]										!	◇
אמאי? הא איכא סהדי באידית, דידעי דבהווא יומא הוה ביה ש"פ	אמרי ליה רבנן לרב חסדא:										?	
השתא מיהא ליתנהו קמן, לאו היינו דר' חנינא?											!	◇
עידיה בצד אסתן ותיאסר?	דא"ר חנינא:										■	◇
לא סבירא להו להא דרב חסדא, אם הקילו בשבויה דמנוולה נפשה גבי שבאי, ניקיל באשת איש?	[אביי ורבא]										■	◇
אישתאר מההיא משפחה בסורא ופרשו רבנן מינה, ולא משום דסבירא להו דשמואל, אלא משום דסבירא להו כאביי ורבא.											○	◇
ההוא גברא דאקדיש בשוטיא דאסא בשוקא											○	◇
כה"ג מאי?	שלחה רב אחא בר הונא לקמיה דרב יוסף:										^	
נגדיה כרב, ואצטריך גיטא כשמואל.	שלח ליה: [רב יוסף]										!	◇
דרב מנגיד על דמקדש בשוקא, ועל דמקדש בביאה, ועל דמקדש בלא שידוכי, ועל דמבטיל גיטא, ועל דמסר מודעא אגיטא, ועל דמצער שלוחא דרבנן, ועל דחלה שמתא עליויה תלתין יומין, ועל דחתנא דדייר בי חמוה.	[רב]										■	◇
דדייר אין, חליף לא?											?	
והא ההוא חתנא דחליף אבבא דבי חמוה, ונגדיה רב ששת											■	◇
ההוא, מידם הות דיימא חמתיה מיניה.											!	◇
בכולהו לא מנגיד רב, אלא על דמקדש בביאה בלא שידוכי.	נהרדעי:										■	◇
ואפילו בשידוכי נמי, משום פריצותא.	ואיכא דאמרי:										■	◇
ההוא גברא דקדיש בצניפתא דאסא, אמרו ליה: והא לית בה ש"פ, אמר להו: תיקדוש בארבע זוזי דאית בה, שקלתא ואישתיקא											○	◇
הוה שתיקתא דלאחר מתן מעות, וכל שתיקתא דלאחר מתן מעות לאו כלום היא.	רבא:										■	◇
מנא אמינא לה?	רבא:										^	◇

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אמר לה כנסי סלע זו בפקדון, וחזר ואמר לה התקדשי לי בו, בשעת מתן מעות - מקודשת, לאחר מתן מעות, רצתה - מקודשת, לא רצתה - אינה מקודשת	דתניא:											◇	יב
מאי רצתה ומאי לא רצתה?											^		יב
אילימא רצתה - דאמרה אין, לא רצתה - דאמרה לא											!		יב
מכלל דרישא כי אמרה לא נמי הוה קידושין, אמאי? והא קאמרה לא?											ז		יב
אלא לאו רצתה - דאמרה אין, לא רצתה - דאישתיקה משתקה, ושמע מינה: שתיקה דלאחר מתן מעות ולא כלום היא.											!		יג
מי דמי? התם בתורת פקדון יתבינהו ניהלה, סברה, אי שדינא להו ומיתברי מחייבנא בהו, הכא בתורת קידושין יתבינהו ניהלה, ואי איתא דלא ניהא לה לישדינהו.	קשו בה בפום נהרא משמיה דרב הונא בריה דרב יהושע:										ז		יג
אטו כולהו נשי דינא גמירי? ה"נ סברה, אי שדינא להו ומיתברי מיתחייבנא באחריותיהו.	פריך רב אחאי:										ז		יג
כה"ג מאי?	שלחה רב אחא בר רב לקמיה דרבינא:										^		יג
אנן לא שמיע לן הא דרב הונא בריה דרב יהושע, אתון דשמיע לכו חושו לה.	שלח ליה: [רבינא]										!		יג
ההיא איתתא דהוה קא מזבנה וורשכי, אתא ההוא גברא חטף וורשכא מינה, אמרה ליה: הבה ניהלי, אמר לה: אי יהיבנא לך מיקדשת לך? שקלתיה ואישתיקה												○	יג
יכולה למימר: אין שקלי, ודידי שקלי.	ואמר ר"נ:											■	יג
קידשה בגזל ובחמס ובגניבה, או שחטף סלע מידה וקדשה - מקודשת	איתיביה רבא לר"נ:											ז	יג
התם בדשדיך.												!	יג
ומנא תימרא דשני לן בין שדיך ודלא שדיך?												ז	יג
אמר לה כנסי סלע זו שאני חייב לך, וחזר ואמר לה התקדשי לי בו, בשעת מתן מעות, רצתה - מקודשת, לא רצתה - אינה מקודשת, לאחר מתן מעות, אפילו רצתה אינה מקודשת	דתניא:											!	יג
מאי רצתה ומאי לא רצתה?												^	יג
אילימא רצתה - דאמרה אין, לא רצתה - דאמרה לא, הא אישתיקה הוה קידושין											!	!	יג
ונתני מקודשת סתם כי התם											ז	!	יג
אלא רצתה - דאמרה אין, לא רצתה דאישתיקה, וקא תני דאינה מקודשת, מאי טעמא? יכולה למימר: אין שקלי, ודידי שקלי											!	!	יג
ואלא קשיא הך דקדשה בגזל ובחמס - ובגניבה, או שחטף סלע מידה וקדשה - מקודשת											ז	!	יג
אלא לאו שמע מינה: הא דשדיך, הא דלא שדיך.											!	!	יג
כי נה נפשיה דרב אסי, עיילו רבנן לנקוטניהו לשמעתתיה												○	יג
כשם שאין אשה נקנית בפחות מש"פ, כך אין קרקע נקנית בפחות מש"פ.	א"ל ההוא מרבנן ור' יעקב שמיה, הכי א"ר אסי א"ר מני:											■	יג
אע"פ שאין אשה נקנית בפחות משהו פרוטה, קרקע נקנית בפחות מש"פ	אמרו ליה, והתניא:											ז	יג
כי תניא ההיא - בחליפין	א"ל: [ר' יעקב]											!	יג
קונין בכלי ואע"פ שאין בו שוה פרוטה.	דתניא:											!	יג
כל שאינו יודע בטיב גיטין וקדושין לא יהא לו עסק עמהן	הדר יתבי וקאמרי, הא דאמר רב יהודה אמר שמואל:											■	יג
וקשין לעולם יותר מדור המבול, שנאמר: (הושע ד) אלה וכחש ורצוח וגנוב ונאוף פרצו ודמים בדמים נגעו.	ר' אסי אמר רבי יוחנן:											■	יג
מאי משמע?												^	יג

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מודין בנין מנשי חבריהון - חובין על חובין מוסיפין, וכתבי: (הושע ד) על כן תאבל הארץ ואמלל כל יושב בה בחית השדה ובעוף השמים וגם דגי הים יאספו וגו', ואילו בדור המבול לא נגזרה גזירה על דגים שבים, שנאמר: (בראשית ז) מכל אשר בחרבה מתו, ולא דגים שבים, ואילו הכא אפילו דגים שבים.	כדמתרגם רב יוסף:										⚡	◇
ואימא: עד דעביד לכולהו											⚡	
לא סלקא דעתך, דכתיב: (ירמיהו כג) כי מפני אלה אכלה הארץ.											!	
ואימא: אלה לחוד, והנך לחודיהון											⚡	
מי כתיב ופרצו? פרצו כתיב.											!	◇
האשה שהביאה חטאתה ומתה - יביאו יורשין עולתה	הדור יתבי וקאמרי, הא דתנן:											⚡
והוא שהפרישתה מחיים, אבל לא הפרישתה מחיים - לא	רב יהודה אמר שמואל:										⚡	◇
אלמא קסבר שיעבודא לאו דאורייתא												⚡
אע"ג שלא הפרישה מחיים	רב אסי א"ר יוחנן:										⚡	◇
אלמא קסבר שיעבודא הוה דאורייתא.												⚡
והא פליגי בה חזא זימנא												⚡
מלוה על פה - אינה גובה מן היורשין ולא מן הלקוחות	דרב ושמואל דאמרי תרוייהו:										⚡	◇
מלוה על פה - גובה בין מן היורשין בין מן הלקוחות	ור' יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו:										⚡	◇
צריכא, דאי איתמר בהא, בהך קאמר שמואל, משום דלא מלוה כתובה בתורה היא, אבל בהך - אימא מודה להו לרבי יוחנן ור"ל ואי אשמעינן בהא, בהא קאמר ר' יוחנן, דמלוה כתובה בתורה ככתובה בשטר דמיא, אבל בהך - אימא מודה ליה לשמואל, צריכא.											!	◇
הילכתא: מלוה על פה - גובה מן היורשין ואינו גובה מן הלקוחות גובה מן היורשין - שיעבודא דאורייתא, ואינו גובה מן הלקוחות - דלית ליה קלא.	רב פפא											⚡
וקונה את עצמה בגט ובמיתת הבעל.												⚡
בשלמא גט, דכתיב: (דברים כד) וכתב לה ספר כריתות, אלא מיתת הבעל מנלן?												⚡
סברא הוא, הוא אסרה והוא שרתה.												⚡
והא עריות, דאסר להו ולא שרי להו												⚡
אלא, מדאמר רחמנא יבמה שאין לה בנים אסורה, הא יש לה בנים - מותרת.												⚡
ודילמא, אין לה בנים - אסורה לעלמא ושריא ליבם, ויש לה בנים - לכולי עלמא נמי אסורה,												⚡
אלא, מדאמר רחמנא אלמנה לכה"ג אסורה, הא לכהן הדיוט - שריא.												⚡
ודילמא לכה"ג בלאו, לכולי עלמא בעשה												⚡
האי עשה מאי עבידתיה? אי דאהניא מיתת הבעל - תישתרי לגמרי, אי דלא אהניא מיתת הבעל - תוקמה במילתא קמייתא.												⚡
אלמה לא? אפיקתה ממיתה ואוקימתה על עשה, מידי דהוה אפסולי המוקדשים, דמעיקרא אית בהו מעילה ואסירי בגיזה ועבודה, פרקינהו, מעילה לית בהו, בגיזה ועבודה אסיר?												!
אלא, מדאמר קרא: (דברים כ) פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה.												⚡
אימא: מאן אחר? יבם	מתקיף לה רב שישא בריה דרב אידי:											⚡
ב' תשובות בדבר: חדא, דיבם לא איקרי אחר ועוד, כתיב: (דברים כד) ושנאה האיש האחרון וכתב לה ספר כריתות או כי ימות האיש האחרון, ואיתקש מיתה לגירושין, מה גירושין שריא וגומרת, אף מיתה שריא וגומרת.	רב אשי:											!
והיבמה נקנית בביאה כו'.												⚡
בביאה מנלן?												⚡

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
מקרא-key:	

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אמר קרא: (דברים כה) יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה.											!	◇
ואימא: לכולה מילתא כאשה											ז	
לא סלקא דעתך											!	
יכול יהו כסף ושטר גומרים בה, כדרך שהביאה גומרת בה? תלמוד לומר: (דברים כה) ויבמה, ביאה גומרת בה, ואין כסף ושטר גומרים בה.	דתניא:										!	
ואימא: מאי ויבמה? דבעל כרחא מיבם											ז	
אם כן, לימא קרא ויבם, מאי ויבמה? שמעת מינה תרתי:											!	
בחליצה.												■
מנלן?												^
דכתיב: (דברים כה) ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל, כיון שחלוץ בה נעל - הותרה לכל ישראל.												!
האי ישראל להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתני רב שמואל בר יהודה:												ז
בישראל - בב"ד של ישראל, ולא בבית דין של עובדי כוכבים	[דתני רב שמואל בר יהודה:]											■
תרי בישראל כתיבי.												!
ואכתי מיבעי ליה												ז
פעם אחת היינו יושבים לפני ר' טרפון, ובאתה יבמה לחלוץ, ואמר לנו: ענו כולכם ואמרו חלוץ הנעל חלוץ הנעל	לכדתניא, אמר רבי יהודה:											■
ההוא, מונקרא שמו נפקא.												!
ובמיתת היבם.												■
מנלן?												^
ק"ו: ומה אשת איש שהיא בחנק - מיתת הבעל מתירתה, יבמה שהיא בלאו - לא כל שכן.												!
מה לאשת איש שכן יוצאה בגט, תאמר בזו שאינה יוצאה בגט?												ז
הא נמי יוצאה בחליצה.												!
אלא, מה לאשת איש שכן אוסרה מתירה												ז
הא נמי אוסרה מתירה, יבם אוסרה, יבם שרי לה.	רב אשי:											!
ותהא אשת איש יוצאה בחליצה מק"ו. ומה יבמה שאינה יוצאה בגט - יוצאה בחליצה, זו שיוצאה בגט - אינו דין שיוצאה בחליצה.												ז
אמר קרא: (דברים כד) ספר כריתות, ספר כורתה, ואין דבר אחר כורתה.												!
ותהא יבמה יוצאת בגט מקל וחומר: ומה אשת איש שאין יוצאה בחליצה - יוצאה בגט, זו שיוצאה בחליצה - אין דין שיוצאה בגט												ז
אמר קרא: (דברים כה) ככה, וככה עיכובא.												!
וכל היכא דאיכא עיכובא לא דרשי ק"ו? והא יוה"כ, דכתיב (ויקרא טז) גורל וחוקה												ז
(ויקרא ט"ו) ועשהו חטאת - הגורל עושה חטאת, ואין השם עושה חטאת שיכול והלא דין הוא: ומה במקום שלא קידש הגורל קידש השם, מקום שקידש הגורל אינו דין שיקדש השם ת"ל: ועשהו חטאת, הגורל עושה חטאת, ואין השם עושה חטאת	ותניא:											■
וטעמא דמעטיה קרא, הא לאו הכי - דרשינן קל וחומר אע"ג דכתיב ביה חוקה												ז
אמר קרא: (דברים כד) לה, לה - ולא ליבמה.												!
ואימא: לה - לשמה												ז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
---	---

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
תרי לה כתיבי.											!	◇
ואכתי מיבעי ליה: חד לה - לשמה, ואידך לה - ולא לה ולחבירתה											ז	◇
אלא, אמר קרא: (דברים כה) נעל, נעל אין, מידי אחרנא לא.											!	◇
והאי נעל להכי הוא דאתא?											ז	
האי מיבעי ליה לכדתניא:											ז	
נעלו - אין לי אלא נעלו, נעל של כל אדם מנא ליה? ת"ל: נעל, נעל - ריבה א"כ, מה ת"ל נעלו? נעלו הראוי לו, פרט לגדול שאין יכול להלך בו, פרט לקטן שאין חופה את רוב רגלו, פרט למסולים שאין לו עקב	[דתניא]										ז	◇
אם כן, ניכתוב קרא נעל, מאי הנעל? שמעת מינה תרתי.											!	◇
עבד עברי נקנה בכסף ובשטר, וקונה עצמו בשנים וביובל ובגרעון כסף												■
יתירה עליו אמה העבריה, שקונה את עצמה בסימנין.												■
הנרצע נקנה ברציעה, וקונה את עצמו ביובל ובמיתת האדון.												■
עבד עברי נקנה בכסף.												■
מגלן?												^
אמר קרא: (ויקרא כה) מכסף מקנתו, מלמד שנקנה בכסף.											!	◇
אשכחן עבד עברי הנמכר לעובד כוכבים, הואיל וכל קנינו בכסף, נמכר לישראל מגלן?											ז	◇
אמר קרא: (שמות כא) והפדה, מלמד שמגרעת פדיונה ויוצאה.											!	◇
אשכחן אמה העבריה, הואיל ומיקדשה בכסף מיקניא בכסף, עבד עברי מגלן?											ז	◇
אמר קרא: (דברים טו) כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים, מקיש עברי לעבריה.											!	◇
אשכחן מכרוהו ב"ד, הואיל ונמכר בעל כורחו, מוכר עצמו מגלן?											ז	◇
יליף (דברים טו) שכיר (ויקרא כה) שכיר.											!	◇
הנחא למאן דיליף שכיר שכיר, אלא למאן דלא יליף שכיר שכיר מאי איכא למימר?											ז	◇
אמר קרא: (ויקרא כה) וכי תשיג, מוסף על ענין ראשון, וילמד עליון מתחתון.											!	◇
ומאן תנא דלא יליף שכיר שכיר?												^
המוכר עצמו - נמכר ליש ויתר על שש, מכרוהו ב"ד - אינו נמכר אלא ליש המוכר עצמו - אינו נרצע, מכרוהו ב"ד - נרצע מוכר עצמו - אין מעניקים לו, מכרוהו ב"ד - מעניקים לו המוכר עצמו - אין רבו מוסר לו שפחה כנענית, מכרוהו ב"ד - רבו מוסר לו שפחה כנענית	האי תנא הוא דתניא: [ת"ק]										!	◇
זה וזה אינו נמכר אלא ליש, זה וזה נרצע, זה וזה מעניקים לו, זה וזה רבו מוסר לו שפחה כנענית	רבי אלעזר:										!	◇
מאי לאו בהא קמיפלגי												!
לא יליף שכיר שכיר	דתנא קמא:										!	◇
יליף שכיר שכיר	ור"א:										!	◇
דכולי עלמא יליף שכיר שכיר, והכא בהאי קרא קמיפלגי:	רב טביומי משמיה דאביי:											◇
מאי טעמא דתנא קמא, דאמר: מוכר עצמו - נמכר ליש ויתר על שש? מיעט רחמנא גבי מכרוהו בית דין (דברים טו) ועבדך שש שנים, זה - ולא מוכר עצמו.	[רב טביומי משמיה דאביי][ת"ק]											◇
ואידך?											ז	
ועבדך, לך - ולא ליורש.	[ר"א]										!	◇
ואידך?											ז	

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ועבדך אחרינא כתיב.	[ת"ק]											יד:
ואידך?												יד:
ההוא להרצאת אדון הוא דאתא.	[ר"א]											יד:
מאי טעמא דתנא קמא, דאמר: מוכר עצמו - אינו נרצע? מדמיעט רחמנא גבי מכרוהו ב"ד (שמות כא) ורצע אדניו את אזנו במרצע, אזנו שלו - ולא אזנו של מוכר עצמו.	[רב טביומי משמיה דאביי][ת"ק]											יד:
ואידך?												טו.
ההיא לגזירה שוה הוא דאתא	[ר"א]											טו.
מנין לרציעה שהיא באזן ימנית? נאמר כאן און ונאמר להלן (ויקרא יד) און, מה להלן ימין, אף כאן ימין.	דתניא, רבי אליעזר:											טו.
ואידך?												טו.
א"כ, לימא קרא און, מאי אזנו.	[ת"ק]											טו.
ואידך?												טו.
ההוא מיבעי ליה: אזנו - ולא אזנה.	[ר"א]											טו.
ואידך?												טו.
נפקא לה (שמות כא) מואם יאמר העבד, העבד - ולא אמה.	[ת"ק]											טו.
ואידך?												טו.
מיבעי ליה: עד שיאמר כשהוא עבד.	[ר"א]											טו.
ואידך?												טו.
מעבד העבד נפקא.	[ת"ק]											טו.
ואידך?												טו.
עבד העבד לא דריש.	[ת"ק]											טו.
מ"ט דתנא קמא, דאמר: מוכר עצמו אין מעניקין לו? מיעט רחמנא גבי מכרוהו ב"ד (דברים טו) הענק תעניק לו, לו - ולא למוכר עצמו.	[רב טביומי משמיה דאביי][ת"ק]											טו.
ואידך?												טו.
ההוא מיבעי ליה: לו - ולא ליורשיו.	[ר"א]											טו.
יורשיו אמאי לא? שכיר קרייה רחמנא, מה שכיר פעולתו ליורשיו, אף האי פעולתו ליורשין												טו.
אלא, לו - ולא לבעל חובו, מדסבירא לן בעלמא כרבי נתן	[ר"א]											טו.
מנין לנושה בחברו מנה וחברו בחברו, מנין שמוציאין מזה ונותנין לזה? ת"ל: (במדבר ה) ונתן לאשר אשם לו	דתניא, א"ר נתן:											טו.
אתא לו לאפוקי.												טו.
ואידך?												טו.
בעלמא נמי לא סבירא לן כרבי נתן.	[ת"ק]											טו.
מ"ט דת"ק, דאמר: מוכר עצמו אין רבו מוסר לו שפחה כנענית? מיעט רחמנא גבי מכרוהו ב"ד (שמות כא) אם אדוניו יתן לו אשה, לו - ולא למוכר עצמו.	[רב טביומי משמיה דאביי][ת"ק]											טו.
ואידך?												טו.
לו - בעל כרחו.	[ר"א]											טו.
ואידך?												טו.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
---	---

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מכי משנה שכר שכיר נפקא	[ת"ק]										טו.
(דברים טו) כי משנה שכר שכיר עבדך - שכיר אינו עובד אלא ביום, עבד עברי עובד בין ביום ובין בלילה וכי תעלה על דעתך שעבד עברי עובד בין ביום ובין בלילה? והלא כבר נאמר: (דברים טו) כי טוב לו עמך, עמך במאכל, עמך במשתה	דתניא:										טז.
מכאן, שרבו מוסר לו שפחה כנענית.	וא"ר יצחק:										טז.
ואידך?											טז.
אי מהתם, הוה אמינא ה"מ מדעתיה, אבל בע"כ - אימא לא, קמ"ל.	[ר"א]										טז.
אלא מאן תנא דלא יליף שכיר שכיר?											טז.
האי תנא הוא											טז.
(ויקרא כה) ושב אל משפחתו וגו' - אמר ר"א בן יעקב: במה הכתוב מדבר? אי במוכר עצמו - הרי כבר אמור, אי בנרצע - הרי כבר אמור, הא אין הכתוב מדבר - אלא במכרוהו ב"ד שנים ושלוש שנים לפני היובל, שהיובל מוציא	דתניא: [ר"א בן יעקב]										טז.
ואי ס"ד יליף שכיר שכיר, למה לילף שכיר שכיר											טז.
לעולם יליף שכיר שכיר, ואיצטריך, ס"ד אמינא מוכר עצמו הוא, דלא עבד איסורא, אבל מכרוהו ב"ד דעבד איסורא - אימא ניקנסיה, קמ"ל.	רב נחמן בר יצחק:										טז.
אי בנרצע - הרי כבר אמור.	אמר מר:										טז.
מאי היא?											טז.
(ויקרא כה) ושבתם איש אל אחותו ואיש אל משפחתו וגו' - במה הכתוב מדבר? אי במוכר עצמו - הרי כבר אמור, אי במכרוהו ב"ד - הרי כבר אמור, הא אין הכתוב מדבר - אלא בנרצע שנים ושלוש שנים לפני היובל, שהיובל מוציא.	דתניא:										טז.
מאי משמע?											טז.
אמר קרא איש, איזהו דבר שנוהג באיש ואין נוהג באשה? הוי אומר: זו רציעה.	רבא בר שילא:										טז.
ואיצטריך למיכתב מכרוהו בית דין, ואיצטריך למיכתב נרצע דאי אשמעינן מכרוהו ב"ד, משום דלא מטאי זמניה, אבל נרצע דמטאי זמניה - אימא נקנסיה ואי אשמעינן נרצע, משום דעבד ליה שש, אבל מכרוהו ב"ד דלא עבד ליה שש - אימא לא, צריכא.											טז.
ואיצטריך למיכתב ושבתם, ואיצטריך למיכתב לעולם דאי כתב רחמנא לעולם, הוה אמינא לעולם ממש, כתב רחמנא ושבתם ואי כתב רחמנא ושבתם, הוה אמינא ה"מ היכא דלא עבד שש, אבל היכא דעבד שש - לא יהא סופו חמור מתחלתו, מה תחלתו שש, אף סופו נמי שש, קמשמע לן לעולם - לעולמו של יובל.											טז.
אלא מאן תנא דלא יליף שכיר שכיר?											טז.
רבי היא											טז.
(ויקרא כה) - ואם לא יגאל באלה - רבי אומר: באלה הוא נגאל, ואין נגאל בשש שיכול והלא דין הוא: ומה מי שאינו נגאל באלה - נגאל בשש, זה שנגאל באלה - אינו דין שנגאל בשש ת"ל: באלה, באלה הוא נגאל, ואין נגאל בשש	דתניא: [רבי]										טז.
ואי סלקא דעתך יליף שכיר שכיר, אמאי קאמר ומה מי שאינו נגאל באלה? נילף שכיר שכיר											טז.
לעולם יליף שכיר שכיר, ושאיני הכא, דאמר קרא: (ויקרא כה) יגאלנו, לזה - ולא לאחר.	רב נחמן בר יצחק:										טז.
ומאן תנא דפליג עליה דרבי?											טז.
ר' יוסי הגלילי ור"ע:											טז.
(ויקרא כה) לא יגאל באלה - ר' יוסי הגלילי אומר: באלה - לשחרור, בשאר כל אדם - לשעבוד	דתניא: [ר' יוסי הגלילי]										טז.
באלה - לשעבוד, בשאר כל אדם - לשחרור.	ר"ע:										טז.
מאי טעמא דרבי יוסי הגלילי?											טז.
אמר קרא: אם לא יגאל באלה אלא באחר - ויצא בשנת היובל	[רבי יוסי הגלילי]										טז.
ור"ע?											טז.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה- מקרא-<u>key</u>:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
--	--

קידושין-האשה נקנית		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אם לא יגאל אלא באלה - ויצא בשנת היובל.	[ר"ע]											טו
ור' יוסי הגלילי?		ז										טז
מידי אלא באלה כתיב?	[ר' יוסי הגלילי]											טז
אלא בהאי קרא קמיפלגי: (ויקרא כה) או דודו או בן דודו יגאלנו - זה גאולת קרובים, (ויקרא כה) או השיגה ידו - זה גאולת עצמו, ונגאל - זו גאולת אחרים												טז
מקרא נדרש לפניו, שדי גאולת קרובים אגאולת עצמו, מה גאולת עצמו לשחרור, אף גאולת קרובים לשחרור	ר' יוסי הגלילי סבר:	◆	■	!								טז
מקרא נדרש לאחריו, שדי גאולת אחרים אגאולת עצמו, מה גאולת עצמו לשחרור, אף גאולת אחרים לשחרור.	ר"ע סבר:	◆	■	!								טז
אי הכי באלה למה לי?												טז
אי לאו באלה, ה"א מקרא נדרש בין לפניו בין לאחריו, והכל לשחרור.												טז
אי הכי, הדר קושיא לדוכתיה?												טז
אלא בסברא קמיפלגי												טז
מסתברא גאולת אחרים לשיעבוד, דאי אמרת לשחרור, הווי מימנעי ולא פרקי ליה	רבי יוסי הגלילי סבר:	◆	■	!								טז
מסתברא גאולת קרובים לשיעבוד, דאי אמרת לשחרור, כל יומא ויומא אזל ומזבין נפשיה.	ר"ע סבר:	◆	■	!								טז
זו דברי רבי יוסי הגלילי ור"ע יוחנן:	ר' חייא בר אבא א"ר											טז
הכל לשחרור.	אבל חכ"א:											טז
מאן חכמים?												טז
רבי היא, דמפיק ליה להאי באלה לדרשה אחרינא, ומקרא נדרש בין לפניו ובין לאחריו.	[רבי]											טז
ורבי, האי (ויקרא כה) ויצא בשנת היובל מאי עביד ליה?												טז
מיבעי ליה לכדתניא:												טז
ויצא בשנת היובל - בעובד כוכבים שישנו תחת ידך או אינו אלא בעובד כוכבים שאינו תחת ידך? אמרת וכי מה אפשר לעשות לו הא אין הכתוב מדבר אלא בעובד כוכבים שישנו תחת ידך.	[דתניא]											טז